

dr hab. Wojciech Herzyk
Dziedzina: Sztuki muzyczne
Dyscyplina: Instrumentalistyka
Akademia Muzyczna
im. Karola Szymanowskiego
w Katowicach
Wydział Instrumentalny

Katowice 22 kwietnia 2026

Recenzja
w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie sztuk muzycznych,
w dyscyplinie artystycznej instrumentalistka
dra Mariusza Mocarskiego

Zlecniodawca opinii

Recenzja została przygotowana na podstawie pisma Rady Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina z dnia 12 marca 2026 roku, dotyczącego powołania Komisji Habilitacyjnej podczas posiedzenia Rady oraz podjęcia uchwały nr 5/10/03/2026 z dnia 10 marca 2026 roku w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Mariuszowi Mocarskiemu w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne. Postępowanie zostało wszczęte w dniu 17 grudnia 2025 roku. Dokumentacja została złożona przez Habilitanta zgodnie z art. 221 ust. 5 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2024, poz. 1571).

Wraz z pismem, dostarczonym drogą pocztową, przekazano również – w formie elektronicznej – link do dokumentacji obejmującej: uchwałę w sprawie wyznaczenia członków Komisji Habilitacyjnej, wnioski przewodni, dane wnioskodawcy, wykaz osiągnięć artystycznych i dydaktycznych, dokumentację potwierdzającą dorobek (w postaci skanów dyplomów oraz materiałów promocyjnych), autoreferat, a także potwierdzenie nadania stopnia doktora. W załączonej dokumentacji, przesłanej w wersji cyfrowej, znajdują się również wskazane przez Habilitanta dwa osiągnięcia artystyczne (art. 219 ust. 1 pkt 2c), przedstawione w formie nagrań audio mp3.

Pierwszym z nich jest album:

Mariusz Mocarski – Solo Percussion
Wydawnictwo: Ars Sonora
Rok wydania: 2025

Materiał dźwiękowy obejmuje utwory na perkusję solo o zróżnicowanej estetyce i formie, prezentujące szerokie spektrum możliwości wykonawczych Habilitanta. Na album składają się:

Dave Molk – Our Garden – 8:21

Volodymyr Runchak – Homo Ludens – 17:57

(I – 4:13, II – 1:39, III – 6:25, IV – 2:20, V – 1:25, VI – 1:22, VII – 0:33)

Adam Polachowski – Musica in Plaga (2021) – 8:51

(Aura – 2:29, Clamor – 3:21, Risus – 3:07)

Russell Wharton – Kingdoms – 6:13

Łączny czas nagrania: 41:31

Wykonawca:

Mariusz Mocarski – perkusja

Realizacja nagrania: marzec–wrzesień 2025, Studio Monochrom

Miks i mastering: Ignacy Gruszecki

Drugim przedstawionym osiągnięciem jest udział Habilitanta w nagraniu dzieła:

Jan Krutul – Antyfony adwentowe

na chór żeński, fortepian i perkusję

z płyty Waiting for the Light – Muzyka na Adwent i Boże Narodzenie

Wydawnictwo: Chopin University Press

Rok wydania: 2023

Lista utworów:

O Sapientia – 4:23

O Adonai – 3:57

O Radix Iesse – 2:28

O Clavis David – 2:18

O Oriens – 3:03

O Rex gentium – 3:38

O Emmanuel – 4:12

Łączny czas nagrania: 23:59

Wykonawcy:

Chopin University Singers

Anna Moniuszko – dyrygent

Elżbieta Uss-Jońska – fortepian

Mariusz Mocarski – perkusja

Realizacja nagrania: listopad 2023, Sala Koncertowa Opery i Filharmonii Podlaskiej
w Białymstoku

Miks i mastering: Piotr Grinholc

Przedstawione materiały stanowią podstawę do dalszej analizy dorobku artystycznego Habilitanta.

Podstawowe dane o habilitancie

Autoreferat dr Mariusza Mocarskiego przedstawia rozbudowaną i wieloaspektową drogę artystyczną, której początki sięgają środowiska rodzinnego o wyraźnych tradycjach muzycznych. Wychowanie w otoczeniu aktywnie związanym z praktyką wykonawczą oraz edukacją muzyczną niewątpliwie wpłynęło na wczesne ukształtowanie wrażliwości artystycznej Habilitanta oraz jego naturalne ukierunkowanie na działalność muzyczną. Już na etapie edukacji szkolnej widoczna jest szeroka aktywność wykonawcza, obejmująca zarówno repertuar klasyczny, jak i doświadczenia zespołowe w różnych formacjach instrumentalnych.

Istotnym etapem w rozwoju artystycznym były studia w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina oraz równoległa edukacja w zakresie muzyki jazzowej w Policealnym Studium Jazzu w Warszawie. Ten okres należy uznać za kluczowy dla ukształtowania warsztatu instrumentalnego oraz świadomości muzycznej dr Mocarskiego. Połączenie edukacji klasycznej z intensywnym kontaktem z muzyką improwizowaną przyczyniło się do wykształcenia szerokiego języka wykonawczego, który w późniejszej działalności stał się jednym z jego wyróżników. Warto podkreślić również pierwsze znaczące doświadczenia sceniczne, w tym występy solowe z orkiestrą oraz udział w projektach o charakterze międzynarodowym, które ugruntowały jego kompetencje jako wykonawcy.

Lata 2000–2017 stanowią okres szczególnie intensywnej i wielokierunkowej działalności artystycznej. Habilitant funkcjonował równolegle jako muzyk orkiestrowy, perkusista sesyjny, artysta jazzowy oraz pedagog. Tak szerokie spektrum aktywności świadczy o dużej elastyczności stylistycznej oraz wysokim poziomie adaptacyjności w różnych kontekstach wykonawczych. Współpraca z czołowymi orkiestrami, udział w licznych festiwalach krajowych i zagranicznych, a także bogaty dorobek fonograficzny potwierdzają ugruntowaną pozycję pana Mocarskiego w środowisku muzycznym. Na szczególną uwagę zasługuje również działalność studyjna, obejmująca współpracę z wieloma artystami polskiej sceny muzycznej, co świadczy o jego kompetencjach w zakresie pracy nagraniowej.

Równolegle rozwijana działalność pedagogiczna stanowi istotny filar aktywności dr Mocarskiego. Wieloletnia praca dydaktyczna, zarówno w szkolnictwie muzycznym, jak i w ramach licznych warsztatów oraz kursów mistrzowskich, znajduje potwierdzenie w znaczących osiągnięciach jego uczniów na konkursach ogólnopolskich i międzynarodowych. Świadczy to o skuteczności stosowanych metod dydaktycznych oraz umiejętności przekazywania wiedzy i doświadczenia w sposób inspirujący i efektywny.

Przełomowym momentem w karierze było podjęcie pracy na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina (Filia w Białymstoku), co wiązało się z wejściem w obszar działalności akademickiej oraz intensyfikacją refleksji naukowej. W tym okresie Autor ukierunkował swoje zainteresowania badawcze na zagadnienia związane z perkusją elektroniczną i hybrydową, co znalazło odzwierciedlenie w tematyce rozprawy doktorskiej. Wybór ten należy uznać za trafny i aktualny w kontekście współczesnych przemian technologicznych w muzyce oraz poszerzania środków wykonawczych instrumentarium perkusyjnego.

Po uzyskaniu stopnia doktora działalność dr Mariusza Mocarskiego cechuje dalsza intensyfikacja aktywności artystycznej oraz wyraźne ukierunkowanie na współpracę z kompozytorami i rozwój współczesnego repertuaru perkusyjnego. Szczególnie istotne wydaje się zaangażowanie w prawykonania, udział w międzynarodowych projektach oraz działalność solistyczna, które wskazują na świadome budowanie własnej tożsamości artystycznej. Habilitant aktywnie uczestniczy w procesie kreowania nowej literatury perkusyjnej, co należy uznać za znaczący wkład w rozwój dyscypliny.

Całość przedstawionej drogi zawodowej ukazuje dr Mariusza Mocarskiego jako artystę wszechstronnego, świadomie poruszającego się pomiędzy różnymi obszarami działalności muzycznej – od wykonawstwa orkiestrowego i kameralnego, poprzez działalność solową i studyjną, aż po aktywność pedagogiczną i organizacyjną. Przedstawiony materiał świadczy o konsekwentnym rozwoju artystycznym oraz umiejętności łączenia różnych aspektów działalności muzycznej w spójną i dojrzałą postawę twórczą.

Działalność artystyczna

Przedstawiony przez Habilitanta wykaz działalności artystycznej po uzyskaniu stopnia doktora potwierdza jego aktywność wykonawczą oraz konsekwentny rozwój kariery artystycznej. Zestawienie obejmuje szerokie spektrum działań – od recitali solowych, poprzez działalność kameralną, aż po udział w projektach orkiestrowych i scenicznych – ukazując wszechstronność oraz elastyczność stylistyczną artysty.

Na podkreślenie zasługuje wyraźnie zarysowana i systematycznie rozwijana działalność solowa. W przypadku perkusisty stanowi ona obszar szczególnie wymagający – zarówno pod względem technicznym, jak i interpretacyjnym. Recitale (m.in. w Białowieży, Żyrardowie, Pezinoku czy Biłgoraju), a także udział w wydarzeniach międzynarodowych, takich jak Drumfest Slovakia czy występy podczas targów IMEX America w Las Vegas, świadczą o ugruntowanej pozycji wykonawczej oraz zdolności funkcjonowania w zróżnicowanych kontekstach artystycznych.

Ważnym elementem działalności Habilitanta są również koncerty solowe z orkiestrami, które należy uznać za istotne w kontekście dorobku perkusisty. Współpraca z takimi zespołami jak Orkiestra Filharmonii Kaliskiej, Suwalska Orkiestra Kameralna czy zespoły akademickie UMFC potwierdza kompetencje wykonawcze, dojrzałość artystyczną oraz umiejętność funkcjonowania w roli solisty w relacji z dużym zespołem.

Równolegle rozwijana działalność kameralna oraz udział w projektach muzyki rozrywkowej i teatralnej (m.in. „Jesus Christ Superstar”, „Bitwa o Tron”, współpraca z Orkiestrą Sinfonia Viva czy zespołem „Mazowsze”) wskazują na dużą swobodę poruszania się w różnych estetykach muzycznych. Habilitant prezentuje umiejętność łączenia repertuaru klasycznego z działalnością o charakterze popularnym i scenicznym, co znacząco poszerza zakres jego aktywności artystycznej.

Na uwagę zasługuje również bogata aktywność w zakresie prawykonań oraz współpracy z kompozytorami. Wykaz obejmuje zarówno prawykonania krajowe i europejskie, jak również pierwsze rejestracje fonograficzne utworów. Habilitant nie tylko wykonuje nowe kompozycje, ale aktywnie uczestniczy w procesie ich powstawania i upowszechniania, co wpisuje się w model współczesnego artysty – współtwórcy repertuaru.

Zauważalne jest również jego zaangażowanie w promocję muzyki najnowszej, czego przykładem są wykonania utworów takich kompozytorów jak Russell Wharton, Louis Raymond-Kolker, Adam Polachowski czy Karol Nabożny. Działania te mają wpływ na rozwój literatury perkusyjnej oraz kształtowanie współczesnego języka wykonawczego w tej dziedzinie.

Dopełnieniem działalności koncertowej są również wydawnictwa fonograficzne, w tym podany do tej recenzji habilitacyjnej album: Mariusz Mocarski – Solo Percussion, który dokumentuje zarówno prawykonania, jak i pierwsze rejestracje utworów, stanowiąc wkład w utrwalanie i popularyzację repertuaru perkusyjnego.

Całość przedstawionego dorobku ukazuje artystę aktywnego, konsekwentnie budującego swój repertuar oraz rozwijającego działalność koncertową. Na podkreślenie zasługuje umiejętne łączenie działalności wykonawczej z aktywnym udziałem w kreowaniu literatury muzycznej.

Zauważyć można, że wykaz ma charakter bardzo rozbudowany i miejscami przybiera formę szczegółowego rejestru wydarzeń. Nie umniejsza to jednak jego wartości, potwierdzając skalę aktywności, systematyczność działań oraz zaangażowanie Habilitanta w rozwój własnej drogi artystycznej.

Działalność dydaktyczna, organizacyjna oraz popularyzująca sztukę

Przedstawiona przez Habilitanta działalność dydaktyczna, organizacyjna oraz popularyzująca sztukę stanowi rozbudowany obszar jego aktywności zawodowej, ukazując go jako pedagoga świadomego, zaangażowanego oraz konsekwentnie rozwijającego własny warsztat pracy.

Na podkreślenie zasługuje długoletnia i systematyczna działalność dydaktyczna obejmująca wszystkie szczeble edukacji muzycznej – od pracy z młodzieżą w szkołach I stopnia, poprzez szkolnictwo II stopnia, aż po działalność akademicką w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina (Filia w Białymstoku). Tego rodzaju ciągłość oraz różnorodność doświadczeń pedagogicznych świadczą o świadomości procesów kształcenia oraz umiejętności dostosowania metod dydaktycznych do różnych etapów rozwoju ucznia i studenta. Warto podkreślić, że działalność ta realizowana była równolegle w różnych instytucjach (m.in. szkoły muzyczne w Grodzisku Mazowieckim, Konstancinie, działalność w orkiestrze miejskiej), co dodatkowo poszerza zakres doświadczeń pedagogicznych Habilitanta.

Istotnym elementem tej działalności jest także zaangażowanie w prace eksperckie o charakterze ogólnokrajowym. Udział w opracowywaniu podstaw programowych dla klas perkusji we

współpracy z Centrum Edukacji Artystycznej oraz Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego należy uznać za cenny wkład w rozwój systemu edukacji artystycznej w Polsce. Równie ważna jest aktywność ekspercka w strukturach Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz współpraca z Polskim Wydawnictwem Muzycznym w zakresie recenzowania materiałów pedagogicznych.

Na uwagę zasługuje wyraźna skuteczność dydaktyczna, znajdująca odzwierciedlenie w licznych sukcesach uczniów i studentów. Habilitant przygotował laureatów konkursów, w tym m.in. zdobywców pierwszych nagród w World Open Music Competition, a także nagród i wyróżnień w konkursach ogólnopolskich (Zambrów, Warszawa, Toruń, Bydgoszcz). Powtarzalność tych osiągnięć świadczy o poziomie prowadzonych zajęć oraz umiejętności długofalowego prowadzenia młodych muzyków.

Istotnym uzupełnieniem działalności dydaktycznej jest szeroko zakrojona aktywność warsztatowa i popularyzatorska. Habilitant regularnie prowadzi kursy mistrzowskie i warsztaty w wielu ośrodkach w Polsce (m.in. Żyrardów, Krosno, Grajewo, Będzin, Jelenia Góra) oraz za granicą (Litwa), uczestnicząc w wydarzeniach takich jak Integration & Groove, Drumbattle czy Międzynarodowy Festiwal Perkusyjny w Utenie. Dodatkowo opracował i opublikował autorski kurs werblowy w formie video, co świadczy o umiejętności adaptacji nowoczesnych narzędzi edukacyjnych.

W zakresie działalności organizacyjnej należy podkreślić aktywność w inicjowaniu i koordynowaniu wydarzeń artystycznych i edukacyjnych. Habilitant był odpowiedzialny za organizację cykli koncertowych (m.in. „Mistrz i Uczeń”, „Scena Mistrzów”, „Perkusja i jej różne oblicza”), a także za koordynację koncertów studentów i uczniów oraz ich udziału w konkursach. Za wartościowe należy uznać jego zaangażowanie w tworzenie środowiska edukacyjnego poprzez działalność Wydziałowego Koła Instrumentalistyki Perkusyjnej oraz współorganizację międzynarodowych warsztatów.

Na uwagę zasługuje również intensywna współpraca międzynarodowa, obejmująca działalność w strukturach Percussive Arts Society (w tym funkcję Prezydenta PAS Poland Chapter), uczestnictwo w konferencjach PASIC w Indianapolis oraz współpracę z artystami i instytucjami z różnych krajów. Działania te przekładają się na realny transfer wiedzy i doświadczeń do polskiego środowiska muzycznego.

Ważnym aspektem działalności Habilitanta jest także szeroko rozumiana popularyzacja sztuki. Organizowane koncerty edukacyjne (np. cykle dla dzieci i Uniwersytetu Trzeciego Wieku), współpraca ze środowiskami pozamuzycznymi (sport, edukacja, biznes), a także obecność w projektach o charakterze społecznym i promocyjnym świadczą o dużej świadomości roli artysty w życiu społecznym.

Całość przedstawionej działalności znajduje potwierdzenie w obszernej dokumentacji dołączonej do wniosku habilitacyjnego, obejmującej liczne kopie dyplomów, zaświadczeń, certyfikatów oraz materiałów potwierdzających aktywność artystyczną, dydaktyczną

i organizacyjną. Dokumentacja ta w sposób wiarygodny i kompleksowy potwierdza skalę podejmowanych działań.

Przedstawiony dorobek ukazuje Habilitanta nie tylko jako aktywnego wykonawcę, ale również pedagoga, organizatora i promotora sztuki perkusyjnej. Zauważyć można, że – podobnie jak w przypadku działalności artystycznej – materiał ma charakter bardzo rozbudowanego zestawienia, momentami o charakterze rejestrowym. Nie wpływa to jednak negatywnie na jego ocenę, podkreślając skalę, systematyczność oraz wieloaspektowość działalności Habilitanta.

Ocena dzieła artystycznego oraz autoreferatu

Przedstawione przez Habilitanta nagrania fonograficzne – album Mariusz Mocarski – Solo Percussion oraz udział w realizacji Antyfon adwentowych Jana Krutula – tworzą zamierzony dyptyk, ukazujący dwie płaszczyzny jego działalności: autonomiczną wypowiedź solową oraz aktywność kameralną w większej formie wokarno-instrumentalnej. Sam wybór takiego zestawienia budzi jednak pewną niejednoznaczność w ocenie – zarówno pod względem proporcji materiału, jak i reprezentatywności obu części dla całości dorobku.

Album solowy stanowi projekt uporządkowany koncepcyjnie, jednak jego wartość artystyczna nie jest w pełni wyrównana. Dobór utworów obejmuje różne estetyki literatury perkusyjnej, choć część repertuaru, zwłaszcza w początkowych pozycjach, sprawia wrażenie mniej określonej pod względem ideowym i trudnej do jednoznacznej oceny artystycznej. W efekcie nie wszystkie elementy programu w równym stopniu budują przekonującą i spójną wypowiedź. Na uwagę zasługuje natomiast obecność prawykonań oraz pierwszych rejestracji wydawniczych, co wpisuje projekt w obieg twórczości współczesnej.

Jednocześnie warstwa opisowa przedstawionego dzieła budzi pewne wątpliwości natury formalnej. Opisy są bardzo rozbudowane i momentami nadmiernie szczegółowe, przez co przybierają charakter analityczno-sprawozdawczy. W efekcie większy nacisk położony jest na aspekty techniczne niż na syntetyczne ujęcie idei artystycznej i jej znaczenia.

W warstwie wykonawczej i fonograficznej album prezentuje zróżnicowany poziom.

W utworze *Our Garden* zauważalne są pewne niedoskonałości realizacyjne – słyszalne ślady montażu oraz dźwięki uboczne (m.in. wynikające z pracy pałek), które w tego typu materiale stają się szczególnie odczuwalne. Podczas odsłuchu na różnych systemach (zarówno słuchawkowym, jak i monitorowym) pojawiają się powtarzalne zakłócenia w postaci krótkich „strzałów” w ścieżce dźwiękowej, co może wskazywać na ingerencje edycyjne nie w pełni zamaskowane na etapie postprodukcji. W kontekście kompozycji opartej na kontroli rezonansu i ciągłości brzmienia elementy te wpływają na odbiór, rozpraszając uwagę słuchacza. Pewną trudność sprawia również jednoznaczne określenie charakteru samego utworu co w kontekście nasuwa także pytanie o relację pomiędzy poziomem trudności oraz ciężarem artystycznym a wymaganiami stawianymi osiągnięciu habilitacyjnemu.

W cyklu *Homo Ludens* pojawiają się miejscami nieciągłości narracji dźwiękowej oraz ślady ingerencji montażowych, szczególnie zauważalne w punktach łączenia fraz. W części pierwszej słyszalne są drobne problemy w prowadzeniu smyczka, które wpływają na płynność artykulacji. W kolejnych fragmentach zwraca uwagę nierównowaga brzmieniowa instrumentarium oraz momenty, w których pojawia się wrażenie nienaturalnego wybrzmiewania (np. w partii werbla, gdzie pojawia się specyficzna „aura” dźwiękowa). W części czwartej można wychwycić drobne przesunięcia pulsu wynikające z montażu, co wpływa na odbiór struktury rytmicznej. Z kolei fragmenty performatywne (m.in. elementy wokalne) momentami sprawiają wrażenie dołączonych w sposób nie w pełni spójny brzmieniowo. Całość, choć koncepcyjnie interesująca, w wersji fonograficznej traci część swojej naturalności i ciągłości, co potwierdza, że utwór ten najlepiej funkcjonuje w warunkach scenicznych.

Korzystniej prezentuje się tryptyk *Musica in Plaga*, w którym wykonawca wydaje się funkcjonować bardziej naturalnie i swobodnie. Warstwa wykonawcza jest spójna, a interpretacja przekonująca stylistycznie. Niemniej również tutaj pojawiają się słyszalne ślady montażu oraz drobne wahania precyzji rytmicznej. W niektórych momentach można zauważyć delikatne załamania ciągłości dynamicznej lub wybrzmień, sugerujące ingerencję studyjną. W części trzeciej uwagę zwraca również charakter tremola na tom-tomach, które wydaje się nie w pełni dopasowane wyrazowo do kontekstu muzycznego. Są to jednak uwagi szczegółowe, które nie dominują ogólnego odbioru, a raczej wskazują na możliwość dalszego dopracowania materiału.

Najbardziej przekonującym elementem albumu pozostaje *Kingdoms*, gdzie zachowana została równowaga między warstwą wykonawczą a realizacyjną. Utwór wyróżnia się spójnością oraz czytelnością koncepcji, a także dobrze zintegrowaną warstwą elektroniczną. Interpretacja jest stabilna i przemyślana, a całość sprawia wrażenie najbardziej dopracowanej pod względem fonograficznym. Pewne zastrzeżenia można mieć jedynie do balansu wybranych elementów brzmieniowych (np. tamburynu), który momentami wydaje się nieco wyodrębniony z całości, jednak nie wpływa to znacząco na odbiór utworu.

Drugie wskazane osiągnięcie – Antyfony adwentowe Jana Krutula – stanowi wartościową kompozycję, dobrze zrealizowaną pod względem technicznym i brzmieniowym. Pewne wątpliwości może jednak budzić jej wybór w kontekście osiągnięcia habilitacyjnego. Rola perkusji ma tu w dużej mierze charakter kolorystyczny i uzupełniający, przez co w ograniczonym stopniu eksponuje indywidualny potencjał wykonawczy.

Podsumowując, przedstawione dzieło artystyczne jest projektem przemyślanym i różnorodnym, ukazującym szeroki zakres aktywności wykonawczej. Jednocześnie widoczna jest pewna nierówność poziomu realizacyjnego oraz niedoskonałości w warstwie fonograficznej i redakcyjnej. Nie podważa to całości dorobku, wskazuje jednak na obszary, które mogłyby zostać opracowane z większą konsekwencją i dbałością o detal.

Przedstawiony autoreferat jest opracowaniem spójnym, przejrzystym i logicznie

uporządkowanym. Tekst został przygotowany w sposób konsekwentny, z wyraźnym podziałem na poszczególne obszary działalności artystycznej, dydaktycznej i organizacyjnej, co ułatwia jego odbiór i pozwala na całościowe spojrzenie na dorobek Habilitanta.

Na uwagę zasługuje fakt, że autoreferat jest napisany poprawnym, klarownym językiem, pozbawionym uchybień stylistycznych czy językowych. Autor sprawnie posługuje się terminologią właściwą dla dyscypliny, a sposób formułowania myśli jest komunikatywny i uporządkowany.

Opis działalności zawodowej ukazuje konsekwentny rozwój artystyczny oraz dydaktyczny, a także szeroki zakres aktywności – od pracy wykonawczej, przez pedagogikę, po działalność organizacyjną i popularyzatorską. Widoczna jest ciągłość podejmowanych działań oraz ich systematyczny charakter.

Pewne zastrzeżenia może budzić momentami nadmierna szczegółowość niektórych fragmentów, zwłaszcza w częściach opisowych, gdzie narracja przybiera charakter bardziej dokumentacyjny niż syntetyczny. Nie wpływa to jednak zasadniczo na ogólną ocenę tekstu. Dodatkowo można zauważyć drobną nieścisłość o charakterze chronologicznym w zakresie opisu awansu zawodowego nauczyciela – wskazana kolejność uzyskiwania stopni (mianowany przed kontraktowym) wydaje się najprawdopodobniej wynikać z omyłki redakcyjnej.

Podsumowując, autoreferat stanowi rzetelne i dobrze przygotowane opracowanie, spełniające wymogi formalne i merytoryczne, a także w sposób czytelny prezentujące dorobek i profil działalności Habilitanta.

Konkluzja

Przedstawiony dorobek artystyczny, dydaktyczny i organizacyjny ukazuje Habilitanta jako artystę aktywnego, wszechstronnego i konsekwentnie rozwijającego swoją działalność na wielu płaszczyznach. Widoczna jest wyraźna ciągłość działań oraz ich systematyczny charakter – zarówno w obszarze działalności koncertowej, współpracy z instytucjami artystycznymi, jak i pracy pedagogicznej oraz organizacyjnej. Na podkreślenie zasługuje zaangażowanie w rozwój środowiska perkusyjnego, działalność edukacyjna oraz obecność w projektach o zasięgu krajowym i międzynarodowym.

Istotnym elementem dorobku jest również aktywność w zakresie prawykonania oraz współpracy z kompozytorami, co wpisuje działalność Habilitanta w nurt współczesnej twórczości muzycznej i świadczy o jego realnym udziale w jej kształtowaniu.

Jednocześnie, w odniesieniu do przedstawionego dzieła artystycznego, należy wskazać pewne różnicowanie poziomu realizacyjnego oraz elementy, które mogłyby zostać dopracowane z większą konsekwencją – zarówno w warstwie fonograficznej, jak i w zakresie doboru materiału pod kątem jego reprezentatywności dla postępowania habilitacyjnego. Uwagi te nie

mają jednak charakteru dyskwalifikującego, lecz stanowią wskazanie obszarów możliwego dalszego rozwoju.

Całościowa analiza pozwala stwierdzić, że dorobek Habilitanta jest znaczący, wieloaspektowy i potwierdza jego ugruntowaną pozycję w środowisku artystycznym, a także zdolność do samodzielnego kształtowania własnej drogi twórczej i pedagogicznej.

Przedstawiony dorobek odpowiada wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a osiągnięcia Habilitanta mają wpływ na rozwój sztuki muzycznej. Pan dr Mariusz Mocarski spełnia intencję ustawodawcy, zgodnie z którą stopień doktora habilitowanego powinna uzyskiwać osoba wyróżniająca się istotnymi osiągnięciami o zasięgu krajowym i międzynarodowym.

W oparciu o całość przeprowadzonej analizy stwierdzam, że dorobek Pana dra Mariusza Mocarskiego oceniam pozytywnie i popieram Jego wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki muzyczne.

